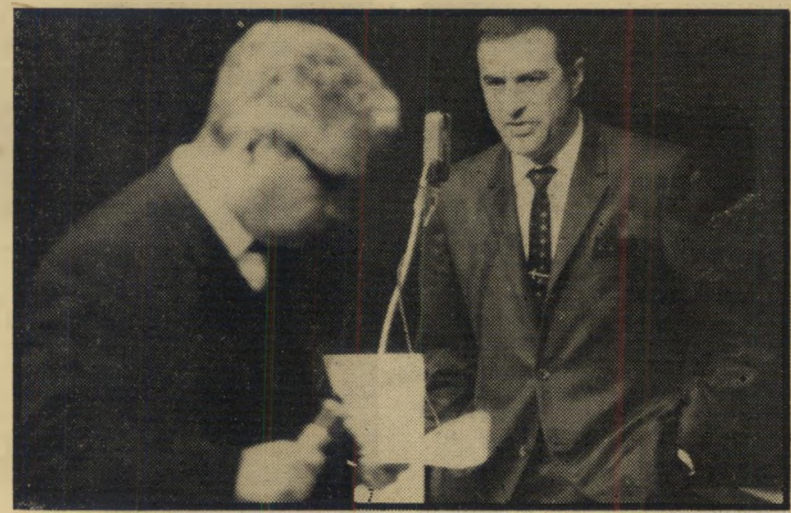

כדורגלנים בורחים לחו"ל - קבוצות קונות מ'שחקים' - העסקנים משלמים בסתר והתאחדות הכדורגל טובעת בבוז וקנוניות

לא לקח את העניינים יותר מדי ברצינות. כך מספר שייע גלזר, היתה מכבי תל-אביב מובילה בראש הטבלה בהפרש של עשר נקודות. כאשר היה לה מ'שחקנים' נגד מכבי נתניה, היתה הקבוצה התל-אביבית נוסעת באוטובוס איטי, מאחרת למיגרש, והשופט היה פוסק 0:3 כניצחון טכני לזכות הנחגיגתיים.

מאז השתכללו השיטות. כיום יש כבר 16 קבוצות בליגה הלאומית, ההכנסות הן הרבה יותר גדולות, והרבה יותר קשה לקבוע מי יכול להרשות לעצמו להפסיד מ'שחקן' ומי לא. ההבדלים ברמת המ'שחקן' של הקבוצות אף הם הצטמצמו ביותר. עניין המכירות הופך להיות אקטואלי ב-

כרטי את הכדורגל התורכי לפני 15 שנה, סיפר כדורגלן נבחרת ישראל לשעבר, וכיום מאמן הכוח'מכבי רמת-גן, יצחק שניאור, במשפט הציבורי על השחיתות בכדורגל הישראלי, שנערך ביוזמת תנועת העולם הזה - כוח חדש בלי-שבת האחרון. "אז", סיפר המאמן, "התמודדנו עם ה' תורכים כשזוים. נבחרת ישראל ניצחה בתל-אביב 1:5 והפסידה בתורכיה 2:3. מאז עברו הכדורגלנים התורכיים למקצוענות, הגיעו לרמה העולה פי כמה על זו של נבחרת ישראל. בהתמודדות בין השתיים כיום, אין ספק שהתורכים יגלו עדיפות פי כמה". דוגמה פשוטה זו מראה מדוע אין 100 אלף חובבי הכדורגל של ישראל שבעיר-רצון

העד והקסיגור יהודה גבאי (מימין) עונה לשאלותיו של הקסיגור חיים ליפקין. גבאי הסביר, כי הספורט במדינה מבוסס כולו על המפלגות, מונגה בהתאם להנחיותיהם של עסקני המפלגות. העד היה מהתומכים הראשיים בהחמת השחקנים הרוצים בכך בחו"ם, שיביאו להפסקת התשלומים המוסוים.

מדרך ניהול העניינים בענף הספורט החביב עליהם. יושב-ראש ההועדה המקצועית של ההתאחדות הישראלית לכדורגל, מיכאל אלמוג, סבור כי רמתה הנוכחית של נבחרת ישראל היא המכסימום אליו אפשר להגיע. כדורגל-נים לא מעטים סוברים את ההיפך. הם גם יודעים להצביע על הסיבה העיקרית לאי-התקדמותו של הכדורגל הישראלי: השחיתות השיררת בו. זו סוכבת סביב שני צירים עיקריים: מכירת מ'שחקנים, והתשלומים ה' מוסוים' לכדורגלנים. מכירת המ'שחקנים איננה חדשה. בזמנים הטובים של שנות החמישים, כאשר איש

דרך כלל רק לקראת סיום עונת המ'שחקנים. רק אז מתברר לאיזו קבוצה צפויה סכנת ירידה לליגה נמוכה יותר. הקבוצות הקונות מ'שחקנים' הן בדרך כלל אלה העומדות בפני סכנת ירידה לליגה נמוכה יותר. קבוצה היורדת לליגה נמוכה יותר מפסידה לא רק יוקרה וכבוד, אלא גם הכנסות גדולות. כי מספר הצופים במ'שחקן' ליגה א', נמוך בהרבה ממספר הצופים ב' ליגה הלאומית. לקבוצות המשחקות בליגה נמוכה אין גם סיכוי לנסוע לתוצלארץ. כאשר יורדת קבוצה מסויימת לליגה נמוכה יותר, מפסיד מכוחו המרכזי אליו היא מסונפת. מספר הנקודות שיש לו באסיפה

השופט צבי לידסקי (משמאל) ה' ריע בפסקי-דין על ה' דורות הכדורגל ועל הסכנה הצפויה ל' ספורט מעויבת שחקני כדורגל את הארץ.

הסניגור עורך-הדין דניאל רזי ניסה להראות שלא ה' התאחדות לכדורגל, אלא הציבור הרחב כולו אחראי למצב הקיים בענף הספורט.

אמונות תיאטרון התרבות הרעה

אוליבר (מאת ליוול בארט, תפאורה שון קני, בימוי פיטר קו, תרגום שרגא פרידמן וצבי רוזן; תיאטרון הבימה) הוא יתום מ' משפחה טובה שיצא לתרבות רעה. סיפור הרפתקאותיו מעורר דאגה לגורלו של ה' תיאטרון הלאומי.

הוא אינו מסתפק בגיבוי ציבורי בבית-המחסה הוא מקבל מנה יומית של דייסה, אבל נשאר רעב. בעבודה הוא שטחי, וגוסף לזה הוא עוד מציג בקביעות פרציף עצוב ואצילי. מה יוצא לו מזה? הצעירים צוחקים לו, מזלזלים אפילו בעברו הנכבד. הוא כורח אל הרחוב. ככה זה תמיד בעולם הבידור. עכשיו, באיחור, הוא מצטרף אל כנופייה של כייסים קטנים, בהנהגתו של יהודי רוזף-בצע. כל החברים שלו יודעים כבר היטב את המלאכה, גורפים הון במקצועיות, חומ' קים בשיטתיות מן העונש, חוזרים אל מקום הפשע בחדוות-נעורים. רק הוא הססן וגבוך ובישמוזל. הוא נתפס, כמוזן, בקלקלתו.

תאיות-בצע ואהבת-אדם. אוליבר הוא נסיון ראשון, וכושל, של תיאטרון רפרטורי ארי להפיק מחזמר בשיטת גודיק. את רבקה רז ואת התפאורה הביאו במיוחד מחו"ל. אלה שני הגילויים היחידים של מקצועיות בביצוע. שתיהן מרשימות, נעות בדייקנות וביעילות, קוצרות את רוב התשואות. ה' תפאורה הוקטנה במיוחד, בהתאמה למידות

רז וילדים ב'אוליבר' שוטטות עד חצות

הבמה, אבל נשארה כבדה וציבה, מבטיחה להישאר שם עד ההפסקה הבאה. לא כן רבקה רז. השירים שבפיה הותאמו, אומנם, במיוחד לקולה, אבל היא תחזור בקרוב לאלהמברה, לדאוג לילדים אחרים בהמלך ואני. בתוך ה' המון העלוב של ניצבים ושחקנים-לא-זמרים תישאר אז רק שחקנית אחת שהיא גם יודעת לשיר: מחזמרת רחל אטאס. שרגא פרידמן הוא רב-הכייסים. הוא ה' יחיד המבין את העברית המזוהה שבתרגום - פרט לרוזן, חברו החתיק בקולקטיב, ש' עזר לו להמציאה ויתחלק עמו בתמלוגים. בניוירוק קיים חוק האוסר על העסקת ילדים בתיאטרון. בלונדון הם גומרים את תפקידם בשעה 9.30 בערב. בתל-אביב הם היחידים הנהנים מן השוטטות על בימת הבימה עד חצות הלילה. כל הקרובים שלהם ימלאו את האולם ה' גדול עוד חודשים רבים. המבצעים והקהל של מחזות נסיוניים ונועזים יצטרכו להסת' פק. בינתיים, באולם הקטן של הבימה.

Distributors: Rypiat Co.Ltd. 105, Hahashmonaim St. T-A